

Lezen: Johannes 19:16b-30

Tekst: Johannes 19:30 – Het is volbracht!

Bijzonderheid: Goede vrijdag

Het is volbracht!

In het Grieks maar één woord: volbracht!

Wat denken we daarbij? Nou, als ik bij mezelf naga: ik verbind dat meestal met de woorden: verzoening door voldoening. Jezus voldoet aan de eis van God en daarmee is er betaald voor mijn zonden. Jezus heeft voldaan. Volbracht. Het is klaar.

Maar is dat het? Is dat wat volbracht wordt? Dan had Jezus beter kunnen sterven op Grote Verzoendag. Die dag, één maal per jaar, is helemaal daarop gericht. Eén bok wordt geslacht en het bloed komt op het verzoendeksel. Vervolgens wordt een andere bok de handen opgelegd. Dat betekent: de zonden van het volk worden overgedragen op dat beest. En daarna wordt 'ie de woestijn in gestuurd. Of later in Jeruzalem: over de muur gegooid. Onze zonden worden weggestuurd. Weggegooid. Het doel van die dag is: vergeving. En dan stopt het. Je kijkt terug en het is klaar. Je zonden zijn weg.

Maar Jezus sterft niet op Grote Verzoendag, maar op Pesach. Pascha. En dat is een wezenlijk ander feest. Daar kijk je niet alleen terug, maar ook vooruit! Het draait daar om bevrijding van slavernij. Het juk is er af. Je mag vrij gaan leven. Dat feest is ingesteld bij de uittocht uit Egypte. En dat kreeg een vervolg. Niet alleen in de woestijn. Maar ook in het beloofde land. Het herinnerde je er aan dat je bevrijd mag leven. Dat je je niet moet laten knechten. Dat je de roeping, die de mens had: namens God de aarde beheren. Zijn koninkrijk vorm geven. Hem dienen als hoogste en je door geen enkele verslaving

laten boeien. Dat je die roeping waar mag maken. Je leeft bevrijd in een beloofd land.

En dat is dus wezenlijk anders dan alleen verzoening. Of, niet anders, maar breder! En nu weet ik wel: wij zijn geen christenen die ons alleen maar focussen op in de hemel komen. Dat we aan Golgota denken, aan het woord 'volbracht', en dat we dan met een boekje in een hoekje onze zaligheid moeten gaan afsmecken en koesteren. Gelukkig zijn we niet alleen maar gefocust op ons eigen zieleheil.

En toch, toch ook wel. Uiteindelijk kom ik het nog veel tegen we: wat op Golgota gebeurt is vooral redding van mijn zonden. Het is volbracht. Er is voldaan aan een eisende God die genoegdoening eist. Als ik in Jezus geloof kom ik in de hemel.

De vraag is of dat het doel is van Golgota. Dat wij in de hemel komen. Pesach vertelt een ander verhaal. Namelijk dat je bevrijd wordt om zijn koninkrijk vorm te geven. Zijn ideaalwereld, waarin de mens in harmonie leeft met God, zijn medemensen, de wereld en zichzelf. God zet je vrij om het goede te doen.

In het Grieks is het woord voor zonde 'hamartia'. Dat mag je meteen weer vergeten, maar je moet wel weten wat het letterlijk betekent: je doel missen. Wat is dat doel? Nou, dat vind je al in Genesis. God zegt: *laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken: zij moeten heerschappij voeren over de vissen van de zee en de vogels van de hemel, over het vee, over de hele aarde en alles wat daarop rondkruipt*. Doel: God representeren. Namens hem deze aarde beheren, regeren. En op die manier God de credits te geven. Te eren. En dát gaat mis als we zondigen. Dat doel missen we telkens opnieuw. Doordat we het kwade macht geven in ons leven. Daardoor heersen we niet zelf, maar worden we beheerst. En uiteindelijk heeft het kwade de dood tot gevolg.

Jezus, Gods zoon, gaat de strijd met het kwade aan. Op de enige manier waarop je dat kwade te lijf kunt gaan. De Bijbel zegt het zelf: overwin het kwade door het goede. En dat is wat Jezus deed. Altijd maar liefde. Altijd maar goed. Op Golgota is daar die ultieme poging van de duivel om Jezus er onder te krijgen. Maar Jezus mist zijn doel op geen enkel moment.

En dan roept hij: 'het is volbracht!'. De duivel heeft hem er niet onder gekregen. De ultieme poging van het kwaad om Jezus tot kwaad te verleiden. Die ultieme poging heeft gefaald. Jezus overwon het kwade door het goede.

Gevolg is, dat niet alleen je zonden vergeven worden. Maar ook dat je bevrijd mag leven! Het kwaad heeft niet meer het laatste woord. De zonde heeft geen heerschappij meer over je, zoals Paulus later schrijft. De uitroep 'het is volbracht' betekent voor ons dus niet, dat het klaar is. Maar dat het juist begint!

Dit boek van Tom Wright (boek laten zien) verbindt om deze reden de woorden 'het is volbracht' met woorden uit Genesis 2. In vers 2 staat *op de zevende dag had God zijn werk voltooid*. Volbracht. God had zes dagen, tot en met de vrijdag, alles geschapen. Alles klaargezet voor de mens om de aarde namens hem te beheren. En dan rust hij. Op de zevende dag. Alles is klaar. Klaar voor de mens om zijn roeping te gaan uitvoeren. God te representeren. En zo Gods rijk vorm te geven op aarde.

Die woorden neemt Jezus weer in de mond. Hij heeft het kwade overwonnen. De duivel is verslagen. Door liefde. Door het goede. Morgen, op stille zaterdag, staan we stil bij zijn laatste kruiswoord. *In uw handen beveel ik mijn geest*. Het is het avondgebed van Joodse kinderen. Jezus is klaar. Hij mag gaan rusten. En zondag is er nieuw

leven! Gods koninkrijk krijgt voet aan de grond in deze wereld. In ons, mensen. Omdat Jezus het volbracht.

Amen